

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Palkovské a soudkyně JUDr. Evy Placzkové a JUDr. Zuzany Ihnátové ve věci

žalobce: **Suverénní řád Maltézských rytířů - České velkopřevorství**, IČO 00569623
sídlem Velkopřevorské náměstí 485/4, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Rathouským
sídlem Ovocný trh 1096/8, 117 19 Praha 1

proti

žalovaným: **1. Ing. F. Š.** narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Leopoldem Petříčem
sídlem Hlavní náměstí 35/1a, 794 01 Krnov

2. Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Bělinou
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8 - Karlín

o určení vlastnického práva k nemovitým věcem

k odvolání obou žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 20. 12. 2019, č. j. 15 C 276/2013-576, ve spojení s usnesením ze dne 27. 4. 2020, č. j. 15 C 276/2013-627

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se mění** následovně:

Žaloba o určení, že 2. žalovaná je vlastníkem následujících nemovitostí:

- a) pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted]
- b) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

- c) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [redacted] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194a-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 602/2019-831,
- d) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted]
- e) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [redacted] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194a-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 602/2019-831,
- f) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [redacted] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194a-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 602/2019-831,
- g) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [redacted] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194c-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 604/2019-831,
- h) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [redacted] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194b-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 603/2019-831,
- i) pozemku parc. č. [redacted] – v k. ú. [redacted] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [redacted] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194d-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 605/2019-831,

se zamítá.

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným k rukám jejich advokátů do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částky
- **55.417 Kč** 1. žalovanému a
 - **23.910 Kč** 2. žalované.
- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Bruntále do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **75.358 Kč**.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným k rukám jejich advokátů do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů odvolacího řízení částky
- **14.802 Kč** 1. žalovanému a
 - **10.968 Kč** 2. žalované.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud určil, že 2. žalovaná je vlastníkem

- a) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED]
- b) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED]
- c) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [REDACTED] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194a-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 602/2019-831,
- d) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED]
- e) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [REDACTED] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194a-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 602/2019-831,
- f) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [REDACTED] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194a-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 602/2019-831,
- g) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [REDACTED] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194c-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 604/2019-831,
- h) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [REDACTED] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194b-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 603/2019-831,
- i) pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzniklého oddělením z pozemku parc. č. [REDACTED] geometrickým plánem pro rozdělení pozemků č. 194d-10/2019 vyhotoveným Ing. Jiřím Hlaváčkem a ověřeným pod č. 8/2019 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov dne 25. 11. 2019 pod č. PGP 605/2019-831.

V poměru mezi žalobcem a 1. žalovaným nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. 2. žalovanou zavázal zaplatit na náhradě nákladů prvostupňového řízení ve třídenní lhůtě od právní moci rozsudku žalobci k rukám jeho advokáta částku 115.093,63 Kč a České republice - Okresnímu soudu v Bruntále částku 75.358 Kč. 1. žalovanému uložil povinnost zaplatit České republice - Okresnímu soudu v Bruntále soudní poplatek za žalobu v částce 5.000 Kč ve třídenní lhůtě od právní moci rozsudku.

2. Proti rozsudku podal **1. žalovaný** včasné odvolání, v němž okresnímu soudu vytýkal nesprávná skutková zjištění, vadný závěr o skutkovém stavu a chybné právní posouzení věci. Zpochybňoval, že žalobce je právním nástupcem původního vlastníka, Suverénního řádu Maltézských rytířů v Římě, a napadal správnost listin potvrzujících žalobcovo právní nástupnictví. Ze stejného důvodu nesouhlasil se závěrem, že žalobce (dále také „Řád“) je oprávněnou osobou dle zákona č. 428/2012 Sb. (dále také „ZMV“). Vlastníkem pozemku může být pouze Suverénní řád rytířů Maltézských v Římě; ten byl uznán státem za subjekt práva jako zvláštní entita již v roce 1990. Starší judikatura, konkrétně rozhodnutí NS ČR ze dne 28. 11. 2017, sp. zn. 28 Cdo 4748/2016, již neobstojí. Před nabytím účinnosti ZMV došlo k účelovému sloučení žalobce a Konventu. České

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

velkopřevorství bylo pouze administrativně-správním celkem Suverénního řádu Maltézských rytířů v Římě. V případě neúspěšnosti výše uvedené argumentace nelze přehlédnout: Vyhláškami Okresní správní komise v Krnově č. 1807/4 ze dne 24. 9. 1945, 21. 9. 1945, 3. 10. 1945, 22. 10. 1945 a vyhláškou Okresního národního výboru v Opavě ze dne 27. 9. 1945, č. 324/45, byl Suverénní řád Maltézských rytířů v Praze označen dle § 1 odst. 1 dekretu prezidenta republiky č. 12 za osobu německé národnosti a jeho zemědělský majetek v obvodu obcí Dívčí hrad, Hlinka, Sádek, Pitárné a Vršovice byl zkonfiskován pro účely pozemkové reformy, čímž došlo ke stejnému datu k naplnění procesu konfiskace ve smyslu rozhodnutí ÚS ČR, sp. zn. II. ÚS 405/98. Následující zrušení vyhlášek Okresní správní komise v Krnově a ONV v Opavě jako nezákonných aktů nemělo již na konfiskaci vliv. Jednalo se navíc o politická rozhodnutí postrádající charakter a náležitosti správních rozhodnutí odvolacího orgánu; totéž platí o výměru Moravského zemského národního výboru v Ostravě ze dne 13. 5. 1946. Proces konfiskace byl naplněn také vyhláškou ONV v České Lípě ze dne 5. 4. 1948, č. j. 31146/46, která nebyla zrušena. Označení Řádu za nepřítel a zrádce dle cit. dekretu mělo účinky vůči všem nemovitostem Řádu v tehdejší Československu. Okresní soud se nezabýval kolizí práva 1. žalovaného - dobrověrného nabyvatele nemovitostí na ochranu jeho majetku a uplatněného restitučního nároku. Odvolatel opakoval tvrzení o skutečnostech, o něž opíral svou dobrou víru při nabývání pozemků do vlastnictví, a o svých investicích do těchto pozemků. S odkazem na nález ÚS ČR, sp. zn. I. ÚS 2219/12, apeloval na prosazení principů obecné spravedlnosti a právního státu. Žalobce je vlastníkem nemovitostí značné výměry; nevydáním předmětných pozemků mu škoda nevznikne; podle § 15 ZMV obdrží za nevydané nemovitosti finanční náhradu. Dle aktuální judikatury NS ČR žalobce není oprávněnou osobou dle ZMV. S těmito závěry se odvolatel domáhal změny napadeného rozsudku tak, že žaloba bude v celém rozsahu zamítnuta.

3. Rovněž **2. žalovaná** napadla rozsudek okresního soudu včasným odvoláním. Odkazovala v něm na závěry rozsudku NS ČR ze dne 7. 1. 2020, č. j. 28 Cdo 2620/2019-452. Žalobce podle něj není oprávněnou osobou dle § 18 odst. 1 zákona č. 428/2012 Sb., neboť jeho majetek byl konfiskován dle dekretu č. 12/1945 Sb. před rozhodným obdobím (s počátkem od 25. 2. 1948) na základě tří konfiskačních vyhlášek, konkrétně vyhlášky ONV v Opavě ze dne 27. 9. 1945, č. j. IV-324/45, ONV v České Lípě ze dne 11. 10. 1945, č. j. 14735, a ze dne 5. 4. 1948, č. j. 31146/46. Okresní soud správně dovedl, že právním důvodem konfiskace majetku dle cit. dekretu byl dekret samotný; konfiskovaný majetek přecházel na stát účinností dekretu, tj. ke dni 23. 6. 1945. Dle ustálené judikatury platí, že konfiskace dle cit. dekretu byla zákonným aktem, který nelze posuzovat z hlediska vad či věcné nesprávnosti na něj navazujících správních deklaratorních rozhodnutí, není-li to zákonem výslovně připuštěno. ZMV přezkum správních rozhodnutí o konfiskaci majetku nepřipouští. Tvrzení o vadách v konfiskačním řízení není samo o sobě způsobilé účinky konfiskace zpochybnit, neboť k těm docházelo ex lege vůči veškerému majetku příslušné osoby. Specifikace majetku v konfiskační vyhlášce nebyla nutná. Závěr okresního soudu, že zmíněnými vyhláškami ke konfiskaci žalobcova majetku nedošlo, proto neobstojí. Závěry přijaté ve vztahu ke každé z vyhlášek jsou irelevantní, neboť soud v občanskoprávním řízení, včetně řízení podle části páté o. s. ř., není zásadně oprávněn přezkoumávat jejich věcnou správnost. Může pouze hodnotit, zda se jedná o správní akt, nikoli paakt, tedy zda byl vydán v mezích pravomoci příslušného správního orgánu, nabytí účinků právní moci a vykonatelnosti. Pro akt věcně vadný či nezákonný platí presumpce jeho správnosti. Pokud okresní soud přezkoumával význam rukou provedeného přeškrtnutí údaje o žalobci v konfiskační vyhlášce, řešil jemu nepřislušející otázku věcné správnosti vyhlášky. Podle NS ČR zrušení konfiskační vyhlášky ONV v Opavě ze dne 27. 9. 1945, č. j. IV-324/45, nemělo za následek zrušení konfiskace žalobcova majetku. Podle § 8 odst. 1 písm. h) ZMV platí, že věc nelze vydat v případě, že se jedná o věc konfiskovanou (mimo jiné) na základě dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. Soudu rozhodujícímu dle cit. zák. nepřísluší přezkoumávat (z hlediska zákonné výluky) ani správnost a důvody konfiskačních rozhodnutí vydaných státními orgány na základě označeného dekretu v době po 25. 2. 1948. Výluka dle § 8 odst. 1 písm. h) ZMV byla od počátku účinnosti zákona obsolentní; relevantní je pouze úvaha, zda k majetkové újmě žalobce došlo na podkladě pravomocného rozhodnutí o konfiskaci. Rovněž z důvodové zprávy

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

k ZMV plyne, že záměrem zákonodárce bylo zcela vyloučit možnost dotčení účinků tzv. Benešových dekretů prostřednictvím restitučních nároků uplatněných dle ZMV. Ust. § 8 odst. 1 písm. h) ZMV sledovalo stejný účel, avšak jen pro ty případy, v nichž byly dekry minulým režimem zneužity. Žádná ze tří posuzovaných vyhlášek není nicotným správním aktem, a platí tedy presumpce jejich správnosti. Okresní soud se dále dostatečně nevyřadil s námitkou, že subjektem vlastnického práva mohlo být jen ústředí Řádu v Římě, resp. jednotlivé komendy Řádu, nikoli žalobce. 1. žalovaný nabyt nemovitosti v dobré víře, která má být soudem chráněna. Před převodem pozemků na 1. žalovaného provedl Pozemkový fond ČR prostřednictvím Katastrálního úřadu v Bruntále podrobné šetření majetkoprávních poměrů, s tím výsledkem, že pozemky či jejich části nepřešly na stát po datu 25. 2. 1948 z vlastnictví církve, náboženské společnosti, řádu nebo kongregace. Neobstojí proto závěr, že převodce – stát provedl v tomto ohledu pouze formální šetření. Také Pozemkový fond ČR byl v dobré víře o oprávněném převodu pozemků na 1. žalovaného a jeho právního předchůdce. Obě strany převodní smlouvy jednaly s důvěrou ve stav zapsaný v katastru nemovitostí. Účinky blokačního ustanovení, § 29 zákona o půdě, měly být také z uvedeného důvodu prolomeny. Legitimní očekávání církve týkající se restituce jejího majetku může být naplněno dle § 15 ZMV finančně. Z doplnění odvolání 2. žalované plyne: Stejnou problematiku s totožnými závěry řešil NS ČR v rozsudku ze dne 7. 7. 2020, č. j. 28 Cdo 1580/2020-689, a v usnesení ze dne 11. 11. 2020, č. j. 28 Cdo 3087/2020-677. V jejich světle je právně bezvýznamná žalobcova argumentace, že část jeho majetku byla k datu účinnosti dekretu č. 12/1945 Sb. dotčena úkony z doby nacistické okupace ve prospěch Německé říše a byla následně v poválečném období podle tehdejších právních předpisů žalobci vrácena. Z restitučního nároku dle dekretu č. 5/1945 Sb., zákona č. 128/1946 Sb., zákona č. 87/1991 Sb. nebo zákona č. 229/1991 Sb. nelze dovodit nárok na naturální restituci dle ZMV. Osoby, které po válce svůj restituční nárok úspěšně uplatnily a byly označeny za národně a státně spolehlivé, nejsou oprávněnými osobami dle ZMV. Z uvedených důvodů 2. žalovaná navrhl změnu napadeného rozsudku tak, ať je žaloba zamítnuta.

4. Žalobce ve vyjádření k odvolání obou žalovaných navrhl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrdit. Polemizoval se skutkovými i právními závěry NS ČR vyjádřenými v rozsudku ze dne 7. 1. 2020, č. j. 28 Cdo 2620/2019-452; žalobcův majetek nebyl nikdy konfiskován a žalobce je aktivně legitimován podle § 18 odst. 1 ZMV. Ke dni účinnosti dekretu č. 12/1945 Sb. byla podstatná část žalobcova majetku dotčena úkony z doby nacistické okupace ve prospěch Německé říše či jejích subjektů. Následně byl majetek žalobci vrácen dle dekretu č. 5/1945 Sb. a zákona č. 128/1946 Sb., po předložení důkazů, že žalobce byl v době nesvobody v letech 1938-1945 osobou národně a státně spolehlivou. Tato rozhodnutí byla později svévolně anulována a nahrazena konfiskačními vyhláškami vydanými v rozporu s tehdy platnými právními předpisy. Konfiskační dekry byly ve vztahu k žalobci zneužity. Majetek mu byl do 25. 2. 1948 vrácen. ONV nebyl oprávněn kategorizovat žalobce jako zrádce a nepřítele republiky; k tomu byl věcně příslušný podle § 3 odst. 2 dekretu č. 12/1945 Sb. pouze zemský národní výbor. Ten ohledně žalobce nerozhodl. Vyhlášky ONV, k nimž se žalobce jednotlivě podrobně vyjadřoval, je nutno hodnotit jako nicotné, bez právních účinků vůči žalobci. Ani komunistický režim nedovodil, že žalobcův majetek byl konfiskován. Nelze připustit, aby soudy v současnosti za použití konfiskačních dekretů dospěly poprvé v historii k opačnému právnímu závěru. Žalobcův právní náhled podporuje odborné stanovisko JUDr. PhDr. Stanislava Balíka, Ph.D., advokáta a emeritního soudce ÚS ČR.
5. Krajský soud nařídil odvolací jednání na den 28. 1. 2021 v 10:00 hod. a předvolal k němu mimo jiné žalobcova advokáta; předvolání k jednání bylo advokátu doručeno dne 22. 12. 2020. Dne 14. 1. 2021 obdržel soud písemnou žádost žalobcova advokáta o odročení nařízeného jednání z důvodu jeho dlouhodobě plánované dovolené. Advokát k žádosti připojil ubytovací poukaz pro dobu od 24. 1. 2021 do 31. 1. 2021 vystavený na jeho jméno, z jehož obsahu a z připojené e-mailové korespondence o potvrzení rezervace je zřejmé, že advokát poukaz od ubytovatele obdržel elektronicky dne 6. 9. 2020. Jestliže byl advokát uvědoměn o potvrzení rezervace ubytování v již dne 6. 9. 2020, o nařízení odvolacího jednání byl zpraven dne 22. 12. 2020 a o odročení jednání

požádal teprve dne 14. 1. 2021, hodnotil krajský soud jeho žádost jako opožděnou. Předmětem odvolacího přezkumu bylo ostatně především právní hodnocení věci. Krajský soud věc projednal a rozhodl podle § 101 odst. 3 ve spojení s § 211 o. s. ř. v nepřítomnosti žalobce a jeho advokáta. Napadený rozsudek a řízení jemu předcházející přezkoumal se závěrem, že odvolání žalovaných je důvodné.

6. Podle § 1 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), tento zákon upravuje zmírnění některých majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem církvím a náboženským společenstvem, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona státem registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi podle jiného právního předpisu (dále jen „registrované církve a náboženské společnosti“), v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 (dále jen „rozhodné období“) a vypořádání majetkových vztahů mezi státem a registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi.
7. Podle § 3 ZMV oprávněnou osobu je
 - b) právnická osoba zřízená nebo založená jako součást registrované církve a náboženské společnosti.
8. Podle § 8 odst. 1 ZMV věc nelze vydat v případě, že se jedná o
 - h) věc konfiskovanou na základě dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, nebo dekretu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.
9. Podle § 18 odst. 1 věta první před středníkem ZMV oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
10. Krajský soud souhlasí se všemi právně významnými skutkovými zjištěními okresního soudu vyjmenovanými v odstavcích 6., 10., 18.-20. a 22. odůvodnění napadeného rozsudku a pro stručnost na ně v celém rozsahu odkazuje.
11. V právních závěrech se krajský soud se soudem okresním rozešel. Respektoval přitom platné judikaturní závěry, jež byly shrnuty a podrobně vyloženy např. v odůvodnění usnesení NS ČR ze dne 11. 11. 2020, č. j. 28 Cdo 3087/2020-677, veřejně dostupném na webových stránkách NS ČR. NS v něm zevrubně řešil otázku, zda je žalobce oprávněnou osobou dle ZMV, a zda je tedy aktivně legitimován k podání žaloby na určení vlastnického práva státu dle § 18 odst. 1 ZMV. Na odůvodnění cit. usnesení, včetně jeho závěrů upínajícím se k jednotlivým konfiskačním vyhláškám, krajský soud v podrobnostech zcela odkazuje. Nenašel přitom důvod, pro který by stejné závěry měly být v nyní projednávané věci měněny.
12. Majetek žalobce byl konfiskován dle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., jak plyne z konfiskačních vyhlášek ONV v České Lípě ze dne 11. 10. 1945, 5. 4. 1948 a ONV v Opavě ze dne 27. 9. 1945. **Účinky konfiskace** dle dekretu nastaly ex lege ke dni jeho účinnosti, tj. **k datu 23. 6. 1945**, neboť právním důvodem konfiskace byl dekret samotný. Následné konfiskační rozhodnutí, tj. výměr, vyhláška ONV nebo vyhláška okresní správní komise měly pouze deklaratorní charakter. Konfiskace byla zákonným aktem, docházelo k ní zpravidla bez správního řízení, byl-li vlastník označen státními orgány za osobu, jejíž majetek podléhá konfiskaci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

Argumentace o vadách, věcné nesprávnosti či nicotnosti konfiskační vyhlášky není právně relevantní. Věcnou správnost správního aktu nemůže soud v tomto řízení přezkoumávat.

13. **Majetková křivda na žalobci byla spáchána v době před datem 25. 2. 1948**, tedy mimo rozhodné období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. **Žalobce proto není k žalobě dle § 18 odst. 1 ZMV aktivně legitimován.** Případy zneužití dekretu č. 12/1945 Sb. jsou dotčeny restituční výlukou dle § 8 odst. 1 písm. h) ZMV. Podle konstantních závěrů NS ČR do aplikačních poměrů ZMV není přenositelná judikatura NS ČR vážící se k uplatnění restitučních nároků osob, jimž vznikl určitý nárok podle poválečných retribučních předpisů, podle jiných restitučních předpisů (§ 3 odst. 2 zákona č. 87/1991 Sb., resp. v režimu restitucí zemědělského majetku podle zákona č. 229/1991 Sb.). Uvedené právní předpisy upravující restituční nároky fyzických osob totiž na rozdíl od ZMV za oprávněné osoby výslovně označovaly subjekty, jimž svědčil nárok podle zmiňovaných poválečných restitučních norem. Prostý přenos závěrů judikatury do kauz řešených v režimu jiné restituční normy, v níž není obdobné pravidlo obsaženo, je nepřijatelné, protože by tím mohlo být mimo meze konkrétního restitučního předpisu rozšiřováno období, v němž se zákonodárce nastalé křivdy skrze restituční normu rozhodl zmírnit. Jinak řečeno, nárok na restituci majetku podléhajícího konfiskaci dle poválečných dekretů přiznávaly pouze zákon č. 87/1991 Sb. a zákon č. 229/1991 Sb., a to pouze fyzickým osobám, pokud byly aktivně legitimovány k navrácení majetku dle dekretu č. 5/1945 Sb. nebo podle zákona č. 128/1946 Sb., nikoli ZMV osobám právnickým, tedy církvím a náboženským společnostem.
14. S ohledem na vyložené právní závěry bylo již bezpředmětné zabývat se odvolacími námitkami o neporušení blokačního ustanovení, § 29 zákona č. 229/1991 Sb., a otázkou, zda bylo namíste upřednostnit ochranu práva dobrověrného nabyvatele nemovitostí.
15. Krajský soud s těmito závěry rozsudek okresního soudu podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. **změnil** způsobem zřejmým z odstavce I. výroku tohoto rozsudku.
16. Podle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o. s. ř. je žalobce jako procesně neúspěšný účastník povinen zaplatit žalovaným k rukám jejich advokátů nákladů prvostupňového řízení. Jedná se o částky **55.417 Kč** pro 1. žalovaného a **23.910 Kč** pro 2. žalovanou. Účelné náklady zaplacené **1. žalovaným** sestávají z odměny advokáta za 12 úkonů právní služby v sazbě po 3.100 Kč, tj. 37.200 Kč [podle § 9 odst. 4 písm. b) a § 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., za převzetí a přípravu zastoupení, sepis vyjádření k žalobě, účast u jednání ve dnech 12. 4. 2016, 21. 6. 2016, 19. 9. 2016, 18. 9. 2017, z nichž každé trvalo déle než 2 hod., u jednání dne 25. 4. 2019 a 11. 12. 2019], z odměny ve výši poloviční sazby, tj. z částky 1.550 Kč, za sepis vyjádření k delegaci vhodné, z paušální náhrady za 13 úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 3.900 Kč, z cestovného v částce 1.949 Kč, z náhrady za promeškaný čas za 12 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1.200 Kč, dle § 14 odst. 1 písm. a) cit. vyhl., z 21% DPH ze součtu všech vyjmenovaných položek, tedy z částky 45.799 Kč, která se rovná částce 9.618 Kč. Účelné náklady související s kvalifikovaným zastoupením **2. žalované** sestávají z odměny advokáta za 5 úkonů právní služby po 3.100 Kč, tj. 15.500 Kč (za převzetí a přípravu zastoupení, účast u jednání dne 18. 9. 2017, které trvalo déle než 2 hod., a za účast u jednání ve dnech 25. 4. 2019 a 11. 12. 2019), z paušální náhrady za 5 stejných úkonů po 300 Kč, tj. 1.500 Kč, z cestovného v částce 1.160 Kč, z náhrady za promeškaný čas za 16 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1.600 Kč, a z 21% DPH ze součtu vyjmenovaných položek, tedy z částky 19.760 Kč, která se rovná částce 4.150 Kč. Pokud advokát 2. žalované žádal o náhradu nákladů za dalších 6 úkonů právní služby (viz vyúčtování ze dne 18. 12. 2019, č. l. 561), jednalo se o úkony vykonané před datem 9. 11. 2016, kdy 2. žalovaná ještě nebyla advokátem zastoupena. Plnou moc k zastupování v dané věci udělila advokátu JUDr. Rakovskému dne 9. 11. 2016 (č. l. 321).
17. Žalobce je povinen zaplatit podle § 148 odst. 1 o. s. ř. České republice na účet Okresního soudu v Bruntále do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **75.358 Kč**. Ta sestává ze znalečného zaplaceného znalci z rozpočtových prostředků soudu v částkách

10.380 Kč (dle usnesení na č. I. 409), 1.513 Kč (č. I. 457), 3.400 Kč (č. I. 487), 58.902 Kč (č. I. 526) a 1.163 Kč (č. I. 624).

18. Podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. je žalobce, který v odvolacím řízení neuspěl, povinen zaplatit k rukám advokátů žalovaných na náhradě nákladů odvolacího řízení ve třídní lhůtě od právní moci tohoto rozsudku částky **14.802 Kč** 1. žalovanému a **10.968 Kč** 2. žalované. K účelně zaplaceným nákladům odvolacího řízení **1. žalovaného** náleží odměna advokáta za 2 úkony po 3.100 Kč, tj. 6.200 Kč (za sepis odvolání a za účast u odvolacího jednání dne 28. 1. 2021), paušální náhrada za stejné 2 úkony po 300 Kč, tj. 600 Kč, náhrada za promeškaný čas za 6 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 600 Kč, cestovné v částce 701 Kč, 21% DPH ze součtu uvedených položek, tedy z částky 8.101 Kč, která se rovná částce 1.701 Kč, a soudní poplatek za odvolání v částce 5.000 Kč. Advokát 1. žalovaného cestoval k odvolacímu jednání z místa svého sídla, tj. z Krnova, do Ostravy a zpět na vzdálenost 120 km vozidlem tov. zn. VW Tiguan, reg. zn. 1TK 8229, s normovanou spotřebou 5,3 l/100 km motorové nafty v ceně 27,20 Kč/l podle vyhl. č. 589/2020 Sb., při paušální náhradě 4,40 Kč/1 km dle cit. vyhl. Účelně zaplacené náklady **2. žalované** představují odměnu advokáta za 2 úkony v celkové výši 6.200 Kč, dvojnásobek paušální náhrady v částce 600 Kč, náhradu za promeškaný čas za 14 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1.400 Kč, 21% DPH ze součtu těchto položek, tedy z částky 8.200 Kč, která se rovná částce 1.722 Kč, a cestovné za dopravu vlakem z Prahy do Bruntálu a zpět v celkové výši 1.046 Kč.

Poučení:

Proti výroku tohoto rozsudku v odstavci I. je dovolání přípustné podle § 237 o. s. ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat dle § 239 o. s. ř. jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do 2 měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Proti nákladovému výroku v odstavci II. není dovolání přípustné.

Ostrava 28. ledna 2021

JUDr. Jana Palkovská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.03.2021, ve výroku II. vykonatelnosti dne 30.03.2021, ve výroku III. vykonatelnosti dne 30.03.2021, ve výroku IV. vykonatelnosti dne 30.03.2021. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 13.04.2021.